

MLA- DOST. DOBRO

Ožujak 2026.

S druge strane

Medvedn ce

1. poglavlje

SADRŽAJ:

Pod pogledom Dimnjaka

Danekov Jukebox

Danekov Jukebox uživo: Rundek i Ana

Politička škola SKJ "Josip Broz Tito"

Pljesan i Beton (photoshoot)

Zabo-skop

SADRŽAJ

Pod pogledom dimnjaka |
Daniele Stefanini 2-4

Danekov Jukebox | Daniele
Stefanini 5

Danekov Jukebox uživo: Rundek
i Ana | Daniele Stefanini 6

Politička škola SKJ "Josip
Broz Tito" | Daniele Stefanini
7-8

Plijesan i Beton (photoshoot) |
Daniele Stefanini 9-12

Zabo-skop | Daniele Stefanini
13-14

 @mladostdobro_magazine

 @mreza.zagor

 @zagor_udruga

 Mreža udruga Zagor

 Volonterski Centar VolontirAJMO

 Info Centar za mlade Zagor

 Mreža udruga Zagor

Editor: Daniele Stefanini

Design: Daniele Stefanini,
Marija Gebert

Writers: Daniele Stefanini

Bilješka glavnog urednika

Dragi čitatelji,
Dobrodošli na drugo izdanje Mla.dost-dobro pod
mojim uredstvom.

Ideja za naslov - S druge strane Medvednice - mi je
došla iz osobnog iskustva. Kad sam bio u Zagrebu na
Erasmusu, uvijek sam gledao toranj na vrhu Medved-
nice: gdje god sam bio u Zagrebu, bilo na zadnjem
katu knjižnice Filozofskog Fakulteta ili na nekoj
praznoj ulici u tri ujutro, mogao sam uvijek ga vi-
djeti, kao neka prisutnost koja je stalno pratila
svaki moj korak. Sad, kroz prozor moje sobe, ista
prisutnost, samo s druge strane Medvednice, me pods-
jeća da nisam tako daleko od mjesta gdje sam bio
prije tri godine, bilo bi u geografskom ili meta-
foričnom smislu: kao da taj toranj, na neki način,
predstavlja neki kontinuitet u mom životu.

Filozofska razmišljanja na stranu, ovo izdanje pred-
stavlja samo „prvo poglavlje“ osobnih istraživanja i
razmišljanja o Hrvatskom zagorju. Sljedeći djelovi
ovog serija, nadam se, bi mogli dodirnuti i više
krajeva Hrvatskog zagorja. Ideja je da dok ja, vaš
dragi glavni urednik, otkrijem Zagorje pišući o
njemu, i vi, dragi čitatelji, možete možda otkriti
nešto, ili sudjelovati u raspravi.

Želio bih još jednom zahvaliti Tomici što je mene i
Huga poveo na "Tour de Zagorje": njegova ljubaznost
i dubinsko poznavanje područja bili su velika in-
spiracija za članke u ovom izdanju, a možda i za još
neke u budućnosti. I, naravno, još jednom zahvaljujem
Mariji na pomoć s grafičke strane. Iako ovaj put ost-
vario sam većinu grafičke, to je zahvaljujući njezinim
smjernicama o tome kako softver funkcionira (i još
uvijek koristim neki od njezinih templates).

Uživajte u novom izdanju!

Vaš dragi,

- Daniele S., Glavni Urednik

Pod pogledom Dimnjaka

Ako ste u Zaboku, sigurno nećete izbjeći
primjetiti visoki dimnjak u sredini grada.
Stvarno: nije moguće! Od kad ja sam bio na
putu do Zaboka prvi dan, ovaj tajanstveni
toranj počeo me gledati, i teško je pobjeći
od njegovog nadzora. Sigurno je jedini el-
ement koji predstavlja zabočki skyline, baš
ta stvar koja te navodi da kažeš „da, ja sam
u Zaboku“. U prvim danima mog boravka u
Zaboku, kad nisam znao uopće ništa o njemu,
nisam baš shvatio o čemu se radilo: kako
može takva (relativno) malena zgrada imati
toliko ogroman dimnjak? Zakaj? Nema smisla!
Tada nisam znao, naravno, da smisla ima.
Ispada da ono što danas predstavlja tzv. City
Park u Zaboku, je nekada bio jedna ogromna
jednina: ZIVT. Zagorska Industrija Vunених
Tkanina nije bila samo jedna od najvećih i na-
jvažnih tvornica za tekstilne proizvode na ju-
goslavenskom i čak europskom tržištu, nego
i usko povezana s ekonomskim i društvenim
razvojem grada Zaboka i zagorskog prostora.

Početak industrializacije u rural- nim prostorima

Na početku 20. stoljeća,
Zabok je bio maleno
zagorsko

naselje s oko 600 stanovnika. Iako
izgradnje željezničke pruge u 1866.
je omogućilo u sitnoj razmjeri neku
vrstu ekonomske transformacije
Zabočani - kao i ostatak regije - tada
su se bavili uglavnom poljoprivredom,
obrtništvom i trgovinom. Ipak, pri-
sutnost željezničkog kolodvora pred-
stavljalo je velike mogućnosti: u tom
smislu je vjerojatno mislio i zagrebački
industrijalac Milan Prpić, kad je u 1935.
odlučio tražiti dozvolu od strane općine
Zabok za realizaciju „jednog većeg tek-
stilnog poduzeća“. Nakon samo jedne
godine, na kraju 1936., tvornica počinje
raditi pod nazivom „Tekstilna industrija
Milan Prpić d.d“. Već do kraja 1938., tvor-
nica je zapošljavala više od 400 radnika,
u vrijeme kad je naselje Zabok imao, pre-
ma popisu 1931., manje od 700 stanovnika.
Unatoč brzom širenju, prve godine rada
obilježili su problemi s radnom snagom i
opća nestabilnost: nekoliko stečaja, radne
akcije i obustave rada, odraz složenih ekon-
omskih (čak i socijalnih i političkih) uvje-
ta Kraljevine Jugoslavije u tom prijer-
atnom periodu. U istom vremenu,
tvornica je do određene mjere
svejedno donjela zapošl-
javanje: jedini prim-
jerak industri-
alizacije i
razvitka

Financirano sredstvima Europske unije.
Iznesena mišljenja i stavovi odražava-
ju isključivo stav autora i ne mora-
ju se podudarati sa stavovima Europske
unije ili Agencije za mobilnost i
programe Europske unije. Ni Europska
unija ni tijelo koje dodjeljuje be-

u regiji u kojoj siromaštvo bilo je, u tim vremenima, relativno raširen.

Drugi svjetski rat: suradnja i prkos

Tijekom drugog svjetskog rata, Tekstilna Industrija Milan Prpić je proizvodila za potrebe Nezavisne Države Hrvatske i njemačke vojske. Istovremeno, tvornica je dobila značajnu nadogradnju: širenje radnog prostora je uključilo i izgradnju monumentalnog dimnjaka, isti dimnjak koji do danas predstavlja definirajući element zabočke vizure. Važno je naglasiti da tijekom rata suradnja s Trećim Reichom i njegovim saveznicima nije bilo dobrovoljan čin, nego obavezan. Zapravo, tijekom rata nije Prpić samo mogao osigurati opstanak svojih radnika (svi 420 od njih su mogli vidjeti kraj rata unatoč ratnim teškoćama, već je i spasio brojne Židove dajući im zaposlenje u firmi, u vremenu u kojem su NDH-a i nacistička Njemačka pustošili zajednice u Zagorju. Sama Prpića obitelj je dobrovoljno surađivala s

partizanima: Milanov sin, prema izvorima, bio je ubijen od ustaške ruke zbog njegove uključenosti u narodnooslobodilačkom pokretu.

ZIVT-ov zlatno doba: nacionalizacija, novi naziv, poslijeratni razvoj

U poslijeratnom razdoblju, Tekstilna Industrija Milan Prpić d.d. prešla je pod nadležnost Ministarstva industrije i rudarstva Narodne Republike Hrvatske. Smatrano kao „poduzeće od općega, državnog značaja“, u 1946 spojeno je s drugim tekstilnim poduzećima iz Krapine i Oroslavja zbog potreba tržišta. Zbog toga, poduzeće je dobilo novo ime: Zagorska industrija vunениh tkanina, skraćeno ZIVT. U sledećim godinama, ovo uređenje je prošao kroz neke promjene: krapisnko djelo se odvojilo, i pridružilo se još jedno poduzeće iz Oroslavja. Potkraj '40-ih, ZIVT zapošljavao je skoro 1.800 radnika, od kojih oko polovica u zabočkoj tvornici, i počela je faza obnove i izgradnja novih pogona. U sljedećim desetljećima, ZIVT je prošao kroz brojne promjena u sus-

tavu, modernizacija i proširenja radnih prostora, i nekih težih razdoblja, ali je ukupno nastavio rasti. Razdoblje između '60ih i '80ih može se smatrati kao „zlatno doba“ zabočke tekstilne industrije: u sredini '60-ih, ZIVT je zapošljavao oko 1500 radnika, i proizvodio je ne samo za jugoslavensku tržištu, ali i za države kao što su SSSR, SAD, Njemačku, Japan, Italiju itd. Podaci iz '80ih pokazuju kako je polovica proizvodnje ZIVT-a bila za svjetsko tržište. Firme kao Zivtex, Dekor i – možda najpoznatija – Regeneracija, bile su na ovom periodu onovane kao pogoni ZIVT-a, a kasnije su prerasle u uspješna i samostalna poduzeća. Zivtex je ušla i u Guinnessovu knjigu rekorda, kad je proizvodila tapiserije 1.242 četvorna metra – najveća na svijetu – za naručitelja iz Bagdada.

ZIVT i razvoj lokalne zajednice u jugoslavenskom razdoblju

Kao što je gore navedeno, ZIVT i razvoj lokalne zajednice su neraskidivo povezani, i ovo je posebno očito u jugoslavenskom razdoblju. Radne po-

trebe ZIVT-a uzrokovale su priljev ljudi u Zaboku prvo iz susjednih prostora, a kasnije i iz daljine. U '60-ih, izgradnja nove građevine u ZIVT-om kompleksu i povećanje proizvodnih kapaciteta poduzeća zahtjevale su višebrojnih, školovanih radnika: počeli su dolaziti kvalificirani stručnjaci iz većih gradova u SR Hrvatske, kao što su iz Varaždina i Vukovara, i kasnije iz drugih dijelova Jugoslavije. Time, naravno, je došlo i do velike promjene stanovništva. To je, s jedne strane, tako da ti ljudi nisu samo radili, ali su se i angažirali u civilnom i kulturnom životu grada Zaboka, možemo reći da je ZIVT dao Zabok „novi duh“, i učinio ga je otvoreniji prostor prvi put u povijesti. S druge strane, dolazak novih ljudi i povećana potražnja za stručnjacima i radnicima zahtijevalo i uzrokovalo poboljšavanje tvornice u gradu, čak i izgradnju novih prostora koji bi mogli smjestiti, obučiti i zabavljati nove radnike. Naprimjer, ZIVT je isto puno investirao u školovanje: iznadprosječna kvalifikacijska struktura poduzeća za standarde tekstilne industrije bila je posljedica godine ulaganja u školovanje zaposlenika: naprimjer, u 1960., ZIVT je sudjelovao financijskom potporom u osnivanju Srednje tehničke škole u Zaboku (današnji ŠUDIGO), tako da bi mogla obučiti buduću radnu snagu za potrebe ne samo zagorskog, a i cijelog hrvatskog tekstilnog tržišta. Tamo, prema izvorima, bili su obučeni ljudi iz cijele Jugoslavije, čak i iz Makedonije. S razvojem mjesne ekonomije, kulturnog života i širenjem samog Grada Zaboka, počele su i rasprave o položaju žena u društvu: u vremenu kad su žene u ovome kraju vrlo malo ili uopće nisu sudjelovale u javnom životu, počelo se pričati o zastarjelim društvenim stavovima i ulogama prema ženama, otvaranje dječih vrtića (tako da žene bi mogle ići na posao i ne ostati kući), i počele su se pojavljivati prve ženske radničke organizacije

Početak domovinskog rata i kraj ZIVT-a

Na početku '90-ih, s političkom krizom u Jugoslaviji i većim promjenama na svjetskom tržištu ZIVT je upao u krizu. S početkom domovinskog rata, tvornica je najvećim djelom proizvodila za potrebe Hrvatske Vojske, uglavnom predivo za veste, čarape, rukavice i maskirne tkanine. Možda zbog teških uvjeta tijekom ratnih godina, novoosnovana Republika Hrvatska nije bila u mogućnosti da plati za ZIVT-ove proizvode. Na kraju, zbog velikog ekonomskog pritiska, radnički savjet je odlučio pokrenuti stečajni postupak, koji je okončan 1994. prodajom ZIVT-a bivšem svom pogonu Regeneraciji. Dok su financije Regeneracije bile u dobrom stanju, novo vlasništvo je uspjelo spasiti ZIVT. A kad se i Regeneracija našla u poteškoćama, ZIVT se uvukao u niz nesretnih događaja. Međutim, to može biti ideja za sljedeće izdanje). U 2003., tvrtka je likvidirana, i s tim ide veliki dio zagorske povijesti. S prestankom radom, kompleks je kroz godine pretvoren u današnji City Park.

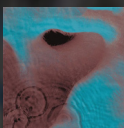

Danekov Jukebox

top 6 - 7 pjesama za kad melankolično gledaš...
...repovečku ravnicu odozgo

1. Šal od Svile - Haustor

2. Echoes - Pink Floyd

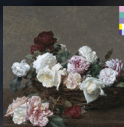
3. Vetar i Zastave - Idoli

4. Nagorny Karabakh - Einstürzende Neubauten

5. So Far Away - Dire Straits

6. Age of Consent - New Order

7. Gledaj Repovec odozgo i saznaj...

skeniraj i slušaj

Jeste li ikad imali osjećaj da je Repovec vrlo melankonično mjesto?

Ni ja, dok ga nisam gledao odozgo dok padne sunce. Ispada da kad sunce obasjava Repovec iz baš pravog kuta i ja sam iz nekog razloga gore na brijegu, to može biti savršena prilika za malo razmišljanja i, zakaj ne, malo nostalgije. Samo za vas, odabrao sam 6-7 pjesama koje bi mogle pomoći vašem putovanju kroz sjećanja (bez obzira gdje se nalazite, zapravo). Naravno popis uključuje hitove od vrlo poznatih međunarodnih bendova (kao su Pink Floyd i Dire Straits), ali prepoznatljiv zvuk vaših domaćih bendova (ok zapravo Idoli su iz Beograda al kužite me) nije se moglo izostaviti dok nostalgiju izaziva naselje Repovec.

Stand-out Track: Šal od Svile (Haustor)

Ova kulturna pjesma s albuma Bolero iz 1985. predstavlja jedini od najznačajnijih primjeraka igranja s nedefiniranim osjećajima od strane grupe Haustor. Nakon skoro prazanog zvučnog krajolika na početku pjesme slijedi krešendo instrumenata koji sa sobom nosi vrlo snažan emotivni naboj. Šal od Svile je kao prazno platno: o čemu se radi uopće? Neki kažu da je pjesma o ovisnosti i drogama, dok drugi kažu da se radi u samoubojstvo ili, možda, neka djevojka. Ali pošto sam Rundek nije nikad objasnio značenje teksta (osim da "uže i gun" su njemu bile "aluzija na neke jednostavne životne vještine"), pjesma može poprimiti oblik onoga što s njim povezuje.

Danekov Jukebox uživo: Rundek i Ana

Koncert u CUK Regenerator,
Dan Žena (08.03.2026)

Od grupa koje su definirale zvuk osamdesetih u Hrvatskoj (valjda čak i dalje), Haustor mi je sigurno najdražja. Zato, kad sam prvo došao u Zabok, vrlo mi je drago bilo vidjeti da Haustorov frontmen Darko Rundek će održati koncert baš u Regeneratoru, 7. ožujka. Isto mi je bilo šteta saznati da karte za taj koncert su bile odavno rasprodane. Hvala Bogu, imao sam još jednu priliku da ga vidim uživo, kad je CUK Regenerator objavio da poznati zagrebački pjevač će održati još jedan koncert samo dan kasnije, za dan žena, uz glazbenicu-multiinstrumentalisticu Anu Kovačić. Iako nisam do tada puno slušao Rundekove solo-radove, odlučio sam kupiti karte, prije nego što se ponovno rasprodaju.

Pri mom ulasku u Regenerator, primjetio sam da nešto nije baš bilo kao na drugim koncertima na kojima sam bio u istom prostoru. Prvo: šank, obično jednostavno napadnut ljudima tražeći "osvježanje alkoholnog vrsta", ovaj put stajao je prazan i zatvoren. Na njemu, plakat u kojem piše "na zahtjev

glazbenika, danas se pića neće prodavati na šanku. Hvala na razumijevanju." (ili nešto slično). Svugdje oko mene, ljudi (većinom parovi) stajali su u tišini ili vrlo tiho razmijenili nekoliko riječi: meni se činilo da sam u kazalištu i čekam predstavu, a ne koncert u Regeneratoru. Ova tiša, ozbiljnija atmosfera nosila je, međutim, osjećaj intimnosti, koji se proširio i na interakcije između umjetnika i publike na početku koncerta. Između pjesama, Rundek uspostavio je gotovo dijaloški odnos s publikom, ponekad pričajući anegdote iz osobnog života, a ponekad djelujući kao narator u vlastitom djelu. Sve, naravno, na kajkavskom.

Jednostavni aranžman, veliki utjecaj

Rundek na klasičnoj gitari, Ana uglavnom na saksu i ukuleleu: glas i zvuk instrumenata, bez ikakvih vanjskih zvučnih efekata, je sve što smo mi čuli tijekom koncerta. Rezultat je više nalikovao nastupu u malom kafiću ili možda blagovao aonici nekog čovjeka. Jednostavnost

aranžmana učinila je zvučni krajolik skoro obiteljski i u istom vremenu neočekivano živ i autentičan: iako su samo dva instrumenta igrala, nedostatak drugih (npr. bubnjeva), nije se osjećao, kao da ništa drugo zapravo nije bilo potrebno.

Solo, Haustor, i zabočka luka

Tijekom koncerta, svirale su se pjesme iz različitih perioda Rundekove karijere: s jedne strane, neobičan dvojac ponudio je pjesme iz repertoara Darka Rundeka i njegovih ansambala: pjevale su se pjesme s albuma Ruke, kao title-track Ruke, Makedo i, novo otkriće i osobni favorit, Tigidi Rege. U istom vremenu, nije nedostajalo pjesama iz Haustorog doba: kao veliki Haustorov obožavatelj, ja sam posebno uživao slušati pjesme kao Ena, Bi' Mogo da Mogu i Skriven Iza Lažnih Imena. Na kraju, svi su se pridružili pjevanju velikog hita iz 1981. Moja Prva Ljubav, dok na veliko iznenađenje svih je Rundek promijenio izvorni tekst u "Zabok je večeras dobio luku".

POLITIČKA ŠKOLA SKJ "JOSIP BROZ TITO" KUMROVEC
ПОЛИТИЧКА ШКОЛА СКЈ "ЈОСИП БРОЗ ТИТО" КУМРОВЕЦ
POLITIČNA ŠOLA ZKJ "JOSIP BROZ TITO" KUMROVEC
ПОЛИТИЧКА ШКОЛА НА СКЈ "ЈОСИП БРОЗ ТИТО" КУМРОВЕЦ

Broj: _____

Politička škola SKJ "Josip Broz Tito": ruševine između komunističkog doba,
Kumrovec domovinskog rata i suvremenog na-
puštanja
(u daljnjem tekstu korisnik)

Samo pokraj rijeke Sutle, na granici sa Slovenijom, ima jedno naselje, skoro selo, koje na prvi pogled ne izgleda baš različito od drugih zagorskih sela: izgrađeno na nekoj cesti, okruženo bregima, ima par kašća, lijepu crkvicu, i naravno Trgocentar. Međutim, pri detaljnijem pregledu, vi biste mogli otkrivati da ovo očito uobičajeno selo je neraskidivo povezano s poviješću ne samo Hrvatskog zagorja i Hrvatske, nego i cijelog balkanskog poluotoka. Ako ste posjetili sami centar naselja, primijetili biste „Muzej Staro Selo“, etnomuzej čija je glavna atrakcija rodna kuća Josipa Broza Tita. Danas se nećemo zaustaviti i posjetiti taj dio Kumrovca, ali idemo malo dalje. Samo manje od kilometra od rodnog mjesta bivšeg predsjednika SFRJ, red drveća uz cestu neuspješno pokušava sakriti nešto toliko ogromno da bi se mogao lako primijetiti sa susjednog brega, iako priroda je već godinama počela ga preuzimati: ovo je malo o povijesti političke škole u Kumrovcu.

Škola za „komuniste koji teorijski slabo stoje“

Politička škola SKJ u Kumrovcu bila je osnovana 1975. na inicijativu Josipa Broza Tita i Saveza Komunističke Jugoslavije. Ideja je bila proširiti saznanja marksističke doktrine u određenim dijelovima javnosti, ili popraviti situaciju u kojoj često, prema Titovim riječima, „dobri komunisti teorijski slabo stoje“. Drugim riječima (ovaj put Kardeljeve), cilj škole nije bio formirati „ni doktrinare ni karijerne političke profesionalce“, nego osposobljavati „borce našeg socijalističkog društva koji su već pokazali sposobnost i volju za obrazovanjem u političkoj društvenoj praksi“ da tu teoriju iskoriste „za uspješniji društveni rad“. Iako djelovanje škole je počelo u 1975., na početku u Kumrovcu nije bilo određenog prostora za provođenje školskih aktivnosti, nego je SKJ iznajmio različite prostore za školovanje i smještaj studenata (uključujući i Titov Spomen-Dom, koji sam bi mogao biti tema drugog članka). Zato, u 1977. počelo je izgradnja novog prostora, koji bi mogao imati te sposobnosti. Građevina bila je završena u 1981., oko godina nakon Titove smrti. Rezultat je ogromni kompleks od 8500 kvadrata, visok 4 kata i dugačak 175 metara, sa 145 soba za studente, tim brojnima predavaonicama za provođenje nastave, i još sportska dvorana, knjižnica, restoran. Kroz 15 godina aktivnosti, Politička škola SKJ je školovala 15 generacija studenata (program je bio jednogodišnji), koji su se bavili predmetima kao „Osnovi marksizma“, „Teorija i praksa socijalističke revolucije u Jugoslaviji“, „Socijalizam kao svjetski proces i razvojni problemi suvremenog svijeta“ i „Savez komunističke – vodeća društvena i idejno-politička snaga i ostale političke organizacije“. U radu škole sudjelovalo je oko 600 nastavnika, uključujući i vrlo poznatih lica kao slovenskog filozofa Slavoj Žižeka. Što se tiče direktora, i ovdje možemo pronaći brojna poznata lica, od kojih možda je najpoznatiji bivši predsjednik Vlade Republike Hrvatske Ivica Račan. Naime Račan se u prošlosti žalio o diskrepanciji između proglašanih i stvarnih motiva za odlazak u Političku školu, rekavši da je značajni broj studenata napuštao svoja radna mjesta u proizvodnji, rasvjetljavajući činjenicu da je na kraju škola zapravo formirala „doktrinare i karijerne političke profesionalce“.

SOCIJALISTIČKA REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINA KLANJEC
OPĆINSKI SEKRETARIJAT ZA DRAVNO-
PRAVNE I OPĆE POSLOVE
Odsjek za privredu

Broj: 02/6-UP/I-2286/1980.

Klanjec, 14. kolovoza 1980.

Reg.broj 11/1980.

Škola bez Saveza: domovinski rat i „Hotel Zagorje“

Poslije 14. izvanrednog kongresa Saveza Komunističke Jugoslavije i svojeg de facto raspadanja, pojavilo se pitanje „što raditi sa školom Saveza koji više ne postoji“: zato, u lipnju 1990. Centralni Komitet SKJ (ili bolje rečeno: ono što je od njega ostalo) ukinuo je odluku o osnivanju škole, i s njom su prestale sve obrazovne aktivnosti. Tijekom domovinskog rata, kompleks je mijenjao funkciju: sad „Hotel Zagorje“, pod novom vlasništvom Republike Hrvatske, je bio korišten ne više za školovanje budućih partijskih kadrova, nego kao smještaj za petstotinjak izbjeglica iz Vukovara. Desetljeća boravka izbjeglica je mijenjao dušu strukture, i ostavio je tragove koji su vidljivi sve do danas, bez obzira na devastirane uvjete u kojoj se nalazi sad: plakati, kalendari i naljepnice za blagoslov iz 90-ih još uvijek vise na pljesnivim zidovima, vratima i ormarima nekadašnje Političke škole, kao i neke zaboravljene čarape i majice. U književnosti, život u školi u 90-ih je opisana u poznatom romanu Ivane Borožić, nazvan baš „Hotel Zagorje“.

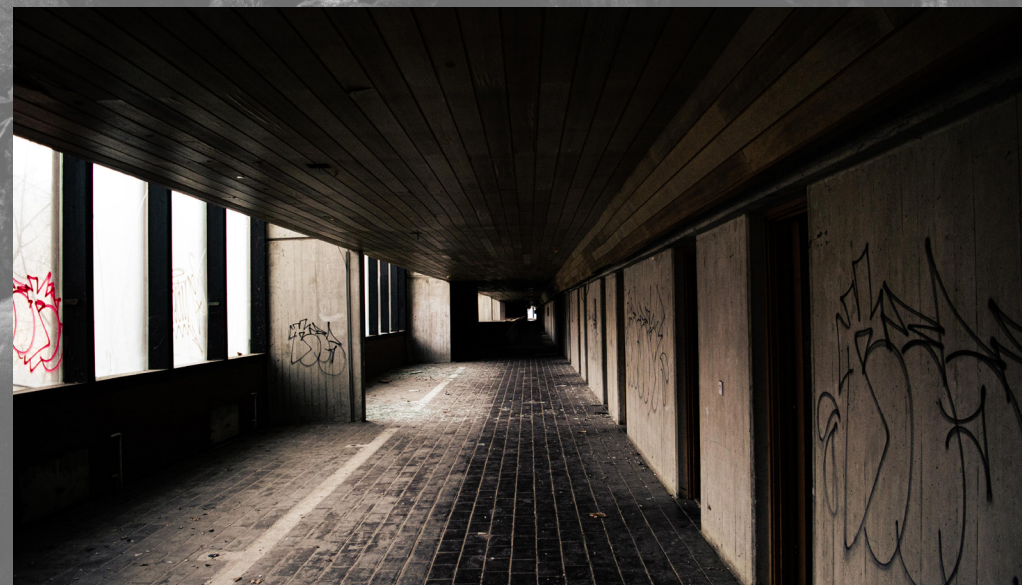
Dva desetljeća kasnije: grafiti, ruševina i plijesan

Od 2003., kompleks se nalazi u napuštenom stanju. Za dugo vrijeme u vlasništvu Ministarstva graditeljstva, prostornog uređenja i državne imovine Republike Hrvatske, nekretnina je nedavno prešla u nadležnost Krapinsko-Zagorske županije. Svi bivši pokušaji da se ona proda i prenamijeni su bili neuspješni. Ponekad, nova ideja se pojavi: kompleks bi mogao biti starački dom, ili visokokapacitetni hotel za brojne turiste koji svake godine posjete Kumrovec i Zagorje. I još: novi natječaj bi mogao osigurati fondove za obnovu, pronašli smo ovaj investitor, itd... Istina je da ne mogu baš razumjeti što se dogodilo tamo: najnoviji izvori pričaju o nekom međunarodnom natječaju, i razgovorima između Općine Kumrovec i Ministarstva rada, mirovinskog sustava, obitelji i socijalne politike za realizaciju „državnog doma za starije i nemoćne“. Natječaj je bio u lipnju prošle godine, kao i najnoviji izvori o toj temi. Što se dogodilo od tada? Svejedno, do sad nekadašnja Politička škola stoji napuštena i u ruševini, svakim danom situacija je sve gora: to mi je bilo očigledno tijekom mog posjeta, kad sam osobno vidio koliko se prostor degradirao u usporedbi sa slikama iz 2020. koji sam vidio online. Dok hrpa knjige trunu u pljesnivim učionicama, drevni stropovi se i dalje urušavaju i priroda vraća ono što posjeduje, vrijeme istječe za zgradu koja bi mogla biti srce nečeg drugog.

Plijesan i Beton:

pogled na nekadašnju Političku Školu
SKJ "Josip Broz Tito" u Kumrovcu

Naš astrolog konačno se oporavio. Međutim, on je nažalost na odmoru u Neumu (on je zapravo Bosanac), i ništa nam nije rekao o tome... U svakom slučaju, pošto još nisam naučio horoskopske znakove (sad znam da je "velika divlja mačka" zapravo "lav", no ne još puno...), odlučio sam vas dovesti različitu vrstu horoskopa. Za ovo izdanje, umjesto znakova koristit ćemo naselja Grada Zaboka.

Bračak	Hitna pomoć će proći ispod vašeg prozora u 7 ujutro (sa svjetlom, sirenom i svime).	
	Slušat ćete „Wish You Were Here“ od Pink Floyda dok gledate repovečku nizinu odozgo na brijegu, misleći da možda niste iskoristili vrijeme na najbolji način ovih proteklih pet godina, dok vam nedostaje ona stara verzija sebe koja više ne postoji.	Repovec
Pavlovec Zabočki	Zdravlje vam nije najbolje, možda je vrijeme da prošetate do lovačkog doma.	
	Odlučit ćete da je petak navečer najbolje vrijeme da počinjete gledati treću sezonu "Crno Bijeli Svijet" na HRTi: otkrit ćete da točno te sezone više nema. Kaj delat sad? Nemrem gledat četvrtu bez treće.	Prosenik Začretski
Gubaševo	Kako si, Marina? Prošlo je neko vrijeme od kad mi smo se zadnji put čuli. Bio sam jučer u teretani (moji bicepsi su sad ogromni hahahha) i SLUCAJNO „Marina“ od Prijavog Kazališta je počela svirati na mojim slušalicama, i ti si meni pala na pamet. Samo sam htio reći da sam te prebolio, ali svejedno bi mi bilo drago ako se možemo vidjeti. „Prijateljski“ susret naravno hahahhaah	
	Marina, večeras je bilo fakat super s tobom. Istina je da ne mogu bez tebe. Molim te vrati se. Ne mogu živjeti bez tebe. Večeras svira Rundek u Regeneratoru. Dođi sa mnom, kupio sam karte. Možda će svirati i Šal od Svile. Pamtiš? To je naša pjesma...	Jakuševac Zabočki
Hum Zabočki	Neki ludak će vrlo glasno plakati vikajući: „Marina!!!!“ dok sluša neku pjesmu iz 80-ih koja ide „ja sam bio pogrešan“ ili nešto slično ispred vas na kolodvoru u Velikom Trgovišću, baš ispod Titove spomen-ploče.	
	Jedan traktor će voziti izuzetno sporo ispred vas (naravno dok nekamo kasnite)	BREGI ZABOČKI DONJI
Prosenik Gubaševski	Ujak će vam još jednom objasniti zašto je Matija Gubec zapravo najveći zagorski heroj svih vremena: razgovor (čitaj: <i>ujakov monolog</i>) će trajati između sat i pol do dva sata (on je u pravu).	
	Razmišljat ćete je li kupnja tog Wolkswagen Passata (2012 godište, 252.346 km „u dobrom stanju, karoserija i interijer“) iz Benkovca (ZD) koji ste vidjeli na Njuškalu zapravo dobra ideja ili ne.	Grdenci
Tisanić Jarek	Vanzemaljac će vam preporučiti da otvorite prvi Trgocentar u centru Splita.	
	Prostorno-vremenski portal teleportirat će vas u Donju Dubravu (ZG) dok gledate mlijeko u Trgocentru.	Dubrava Zabočka
Lug Zabočki	Vidjet ćete Ivanu na ulici i pozdravit ćete je (ako je znate).	
	Taj vaš prijatelj koji nije iz Zagorja će vam još jednom spomenuti da je Špičkovina vrlo smiješno ime jer zvuči kao [redacted] (ajmo Milane prestani, jel imaš 14 godina ili kaj? Imaš ženu i djecu sad).	Špičkovina
Martinišće	Smrdljivi Martin će ući u vašu sobu kroz prozor u 3 sata ujutro.	
	Zvijezde će se poravnati za vas: imat ćete odličnu priliku da slikate Zivt-ov dimnjak u baš savršenom osvjetljenju i baš iz pravog kuta. Vaša bivša situationship će staviti „sviđa mi se“ na tu sliku.	Zabok